

EINDTERMEN

Examen Module 2 - Niet Leven

2.2 Motorrijtuigenverzekeringen en verzekering hulpverlening (takken 1a, 3, 10 en 18)

2.1 De verzekering BA Motorrijtuigen (tak 10)	
Nr	Toepasselijke wetgeving: wet van 21 november 1989 en KB van 16 april 2018
1.	Bepalen welke rijtuigen moeten worden verzekerd in het kader van de Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen en deze verplichting kunnen toepassen in de praktijk (Wet 21 november 1989, art. 1).
2.	Bepalen en uitleggen op wie de verzekeringplicht rust (Wet 21 november 1989, art. 2 §1).
3.	Bepalen op welke plaatsen de verzekering verplicht is (Wet 21 november 1989, art. 2 §1).
4.	Aanduiden op welke plaatsen men verzekerd is door de verzekering BA Motorrijtuigen (openbaar domein versus privédomein, bijlage van het KB 16 april 2018, art 39).
5.	Aanduiden welke soorten aansprakelijkheden moeten worden gedekt: de burgerrechtelijke aansprakelijkheid (= contractuele en extracontractuele aansprakelijkheid) met inbegrip van de objectieve aansprakelijkheid tegenover zwakke weggebruikers (Wet 21 november 1989, art. 2 en 29 bis en bijlage van het KB 16 april 2018, art 38 en 50)
6.	Bepalen welke personen verzekerd en niet verzekerd moeten worden voor hun aansprakelijkheid (Wet 21 november 1989, art. 3 §1 en bijlage van het KB 16 april 2018, art. 41).
7.	Herkennen welke personen door de minimumvoorwaarden mogen en niet mogen worden uitgesloten van de schadevergoeding (Bijlage van het KB 16 april 2018, art. 42)
8.	Zich herinneren dat de lichamelijke schade onbeperkt is gedekt en dat de stoffelijke schade verzekerd is voor (minimum) 100 miljoen euro per schadegeval (Wet 21 november 1989, art. 3 §2 en bijlage van het KB 16 april 2018, art. 34 § 2).
9.	De van de vergoeding uitgesloten schade herkennen (Wet 21 november 1989, art. 3 §1 en 4 §2 en bijlage van het KB 16 april 2018, art. 43).
10.	Zich herinneren dat de verzekeraar BA Motorrijtuigen de verzekering na schadegeval niet mag opzeggen bij betalingen verricht aan zwakke weggebruikers met toepassing van art. 29bis van de wet van 21 november 1989 (Wet van 04/04/2014, art 86 §3 en bijlage van het KB 16 april 2018, art. 30 § 4).

11.	Bepalen wat bedoeld wordt met het "omschreven motorrijtuig" in de minimumvoorwaarden (Bijlage van het KB 16 april 2018, art.1, 7°).
12.	Herkennen welke andere motorrijtuigen dan het omschreven motorrijtuig door de minimumvoorwaarden onder bepaalde voorwaarden worden gedekt (Bijlage van het KB 16 april 2018, art. 1, 8°).
13.	De verzekeringsmodaliteiten herkennen bij overdracht onder levenden, diefstal of verduistering van het omschreven motorrijtuig en andere verdwijningen van risico (Bijlage van het KB 16 april 2018, art. 10 tot 12).
4.	Herkennen welke de waarborguitbreidingen zijn van de minimumvoorwaarden (Bijlage van het KB 16 april 2018, art. 56 tot 59).
15.	De voorwaarden herkennen van de waarborguitbreiding 'tijdelijk vervangingsmotorrijtuig' en 'occasioneel slepen van een motorrijtuig met pech' met inbegrip van de schade aan het gesleepte of aan het trekkende motorrijtuig (Bijlage van het KB 16 april 2018, art.56 en 57).
16.	Zich herinneren dat de eigenaar die niet verzekerd is of die niet beschikt over het internationaal verzekeringsbewijs op de plaatsen waar de verzekering verplicht is strafrechtelijk kan worden veroordeeld (Wet 21 november 1989, art. 23)
17.	Bepalen welke de juridische draagkracht is van het internationaal verzekeringsbewijs (Wet 21 november 1989, art. 7 en bijlage van het KB 16 april 2018, art. 1, 10°).
18.	Zich herinneren dat een motorrijtuig niet kan worden ingeschreven bij de Dienst voor Inschrijving Voertuigen (DIV) als het niet is gedekt door een verzekering BA Motorrijtuigen (Wet 21 november 1989, art. 6)
19.	Zich herinneren dat de landen waarvoor dekking wordt verleend in het kader van de verzekering BA Motorrijtuigen vermeld zijn op het internationaal verzekeringsbewijs (Bijlage van het KB 16 april 2014, art. 39).
20.	De begrippen 'onschuldige slachtoffer' en 'zwakke weggebruiker' omschrijven, de draagwijdte van hun bescherming bepalen en de toepassingsvoorwaarden herkennen (Wet 21 november 1989, artikel 29bis en 29ter).
21.	De vergoedings- en informatieopdracht van het Belgisch Gemeenschappelijk Waarborgfonds omschrijven en de gevallen van de vergoedingsopdracht herkennen (Wet 21 november 1989, art 19bis-2, 19bis-8, 19bis-11);
22.	Bepalen wat de opdracht van het tarifieringsbureau Auto is en onder welke voorwaarden men er een beroep op kan doen (Wet van 21 november 1989, artikel 9bis en 9ter).
Specificiteiten inzake schade-afhandeling	
23.	Zich herinneren dat de verzekering BA Motorrijtuigverzekering enkel de burgerrechtelijke aansprakelijkheid dekt bij het gebruik in het verkeer.
24.	Zich herinneren dat de verzekeraar moet reageren, op straffe van sanctie, binnen de 3 maanden na verzoek tot schadevergoeding vanwege de benadeelde (Wet 21 november 1989, art. 13)

25.	Bepalen welke wetgeving op de verplichte motorrijtuigenverzekering van toepassing is bij schadegeval in het buitenland en zich herinneren dat de buitenlandse wetgeving niet de ruimere dekking mag ontnemen van de Belgische wet (Bijlage van het KB 16 april 2018, art. 40).
26.	De gevallen van het recht van verhaal van de verzekeraar herkennen en bepalen tegen wie dit verhaal kan worden uitgeoefend en of een oorzakelijk verband vereist is of niet vereist is (Bijlage van het KB 16 april 2014, art. 45 tot 48).
27.	Het maximumbedrag van het verhaal van de verzekeraar bepalen en herkennen in welke gevallen de verzekeraar een onbeperkt verhaal mag uitoefenen (Bijlage van het KB 16 april 2014, art. 44).
28.	De toepassingsvoorwaarden van de RDR en expertise-overeenkomst herkennen.
29.	Bepalen door welke BA-verzekeraar de expertise van de voertuigschade wordt uitgevoerd in het kader van de expertise-overeenkomst, in tegenstelling tot het gemeen recht.
30.	Bepalen door welke BA-verzekeraar de benadeelde wordt vergoed in het kader van de RDR-overeenkomst, in tegenstelling met het gemeen recht.
2.2 De voorwaarden en bepalingen van de verzekering bestuurder (tak 1a)	
31.	Het nut bepalen van een persoonlijke ongevallenverzekering voor de bestuurder en de passagiers van een motorrijtuig.
32.	Zich herinneren dat met uitzondering van de medische kosten de prestaties van een persoonlijke ongevallenverzekering van de bestuurder kunnen strekken tot vergoeding van schade (volgens de regels van het gemeen recht) of tot uitkering van een vast bedrag (forfaitair).
33.	De mogelijke waarborgen herkennen van ongevallenverzekering van de bestuurder (overlijden, tijdelijke en bestendige ongeschiktheid, medische kosten).
2.3 De voorwaarden en de bepalingen van de verzekering voertuigcasco (tak 3)	
34.	Het voorwerp bepalen van de "omniumverzekering" (voertuigcasco).
35.	De mogelijke verzekerde waarborgen van een "gedeeltelijke" en "volledige" omnium (casco) verzekering herkennen (brand, diefstal, natuurkrachten, aanrijding met dieren, glasbreuk, materiële schade door ongeval of vandalisme) en hun nevenrisico's
36.	Het verschil in vergoedingswijze bepalen tussen een verzekering enerzijds in "werkelijke waarde" en anderzijds in "overeengekomen", "aangenomen" of "conventionele" waarde.
37.	Technisch en economisch totaal verlies van elkaar onderscheiden.

38.	Zich herinneren dat de omnium (voertuigcasco)-verzekeraars vrij zijn om een vrijstelling/franchise te voorzien
2.4 De voorwaarden en bepalingen van de verzekering hulpverlening (tak 18)	
39.	In een bijstandsverzekering de territoriale uitgestrektheid herkennen van de hulpverlening aan personen (doorgaans meeste landen-wereldwijd) en aan voertuigen (doorgaans geografisch Europa).
40.	Zich herinneren dat de verzekerde van een bijstandsverzekering beroep kan doen op de hulpverlening voor niet verzekerde prestaties, maar de kosten ervan moet terugbetalen.
41.	Zich herinneren dat de dekking van een bijstandsverzekering standaard verzekerd is gedurende de eerste 3 maanden van een verblijf in buitenland en dat voor langere verblijven in regel een uitbreiding kan worden voorzien.
42.	De meest gebruikelijke prestaties van een reisbijstandsverzekering herkennen voor de hulpverlening aan de verzekerde personen en de draagwijdte ervan bepalen: medische kosten bij ziekte of ongeval, repatriëring van de verzekerden bij zware ziekte of lichamelijk ongeval, bijstand bij overlijden (vervoer stoffelijk overschot, post-mortem behandeling, lijkkest), verlenging van het verblijf op medisch advies, verplaatsingskosten voor bezoek familielid bij hospitalisatie van een kind, vervroegde terugkeer (bij overlijden of zware hospitalisatie familielid en bij zware schade aan de woning), ter beschikkingstelling van vervangingschauffeur, verzenden bagages en reisdocumenten bij verlies of diefstal, verzenden van geneesmiddelen en dringende boodschappen, voorschieten van geld).
43.	Herkennen welke voertuigen in een bijstandsverzekering doorgaans worden verzekerd (voertuigen voor toerisme en zaken en gemengd gebruik, kampeerauto's, motorfietsen, aanhangwagens met inbegrip caravan) en zich herinneren dat voertuigen boven een aantal jaren en boven een bepaald gewicht kunnen worden uitgesloten.
44.	De meest gebruikelijke prestaties van de hulpverlening aan de verzekerde voertuigen herkennen en de draagwijdte ervan bepalen: pechverhelping en sleepdienst, verblijf van de verzekerden in afwachting van de herstelling, repatriëring van het voertuig en inzittenden, bewaring van het voertuig, verzending van onderdelen, voorschieten van erelonen juridische bijstand in het buitenland.
45.	Zich herinneren dat er bij immobilisatie van het verzekerd voertuig in België niet noodzakelijk een vervangwagen ter beschikking wordt gesteld in het kader van de hulpverlening aan het voertuig.
46.	Zich herinneren dat, tenzij bij overmacht, voor elke hulpverlening de verzekeraar hulpverlening voorafgaandelijk moet worden verwittigd en dat bij inbreuk de verzekeraar de prestatie kan verminderen in verhouding van het opgelopen nadeel.